DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

20 grudnia Nr. 35 Rok 1935.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał I 1936 r., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 6,00.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

795.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 grudnia 1935 r.

o zwolnieniu niektórych zakładów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych od obowiązku uiszczania opłat z tytułu prowadzenia tej sprzedaży.

Na podstawie art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 615) i z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Zwalnia się od opłat od sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych na rok 1936 zakłady, o których mowa w § 1 część IV pkt. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 766), znajdujące się w miejscowościach, liczących do 3.000 mieszkańców włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 grudnia 1935 r. Nr. 91, poz. 579).

796.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 grudnia 1935 r.

o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. W cenniku załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 978) wprowadza się następujące zmiany:

1. W punkcie I 2 b) 2) po wyrazach „Maden, Obstalunkowe" dodaje się przecinek i wyraz „Zefir".
2. Punkt III otrzymuje następujące brzmienie: „III. Wyroby Gdańskiego Monopolu Tytoniowego.

1. Cygara

	Cena za 1 sztukę
Bella Flor, Goldona . . .	50 gr
Manilla . . .	30 „

2. Tytonie

	Cena za 1 kg
1) do papierosów	
Russen Tabak Nr. 4 . . .	22 zł

2) do fajki

Holländ. Kanaster Tabak	18 „
Sorte Nr. 3	18 „

3. Punkt IV otrzymuje następujące brzmienie:
„IV. Inne Wyroby Importowane

1. Cygara

Firma	Nazwa wyrobu	Cena za 1 sztukę
Suerdieck & Co — Bahia	Prima Dona, Ouro de Cuba	1 zł 70 gr

2. Papierosy

R. J. Reynolds Tobacco Company, Winston — Salem U. S. A.	Camel	20 gr

3. Tytonie

		Cena za 1 k
British American Tobacco Co Ltd. Londyn	Capstan Navy Cut	162 zł
	Glasgow Smoking Mixture	126 „
	Waverley Mixture .	126 „

4. Ekstrakt Tytoniowy

Cena na 1 kg . . . . . 6 zł."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 grudnia 1935 r. Nr. 92, poz. 586).

797.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 grudnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o rejonach produkcji oraz o wyznaczeniu i podziale wewnętrznego kontyngentu cukru na okres kampanijny 1936/37.

Na podstawie art. 8 i 20 ust. (4) i (5) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 548) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Wyznacza się na czas od dnia 1 października 1936 r. do dnia 30 września 1937 r. ogólny kontyngent wewnętrzny w ilości 3.358.697 q cukru białego.

(2) Z ilości, wskazanej w ust. (1), rezerwuje się do osobnego podziału pomiędzy wymienione i niewymienione w załączniku do rozporządzenia niniejszego rejony produkcji i cukrownie według uznania Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu ilość 90.000 q cukru białego. Podział ten nastąpi w drodze osobnego rozporządzenia.

§ 2. (1) Ustala się rejony produkcji oraz zalicza się cukrownie do poszczególnych rejonów według załącznika do rozporządzenia niniejszego.

(2) W sposób podany w tymże załączniku rozdziela się pomiędzy rejony produkcji ogólny kontyngent wewnętrzny, wymieniony w § 1 ust. (1), po potrąceniu z tego kontyngentu ilości, o której mowa w ust. (2) tego paragrafu, a także rozdziela się prowizorycznie kontyngenty rejonowe pomiędzy cukrownie.

§ 3. Na czas od 1 października 1936 r. do dnia 30 września 1937 r. określa się wysokość zapasów cukru, który cukrownie obowiązane będą zatrzymywać w swych magazynach na 4% ilości kontyngentów wewnętrznych poszczególnych cukrowni.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 grudnia 1935 r. Nr. 92, poz. 587).

Załącznik do § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1935 r. (poz. 797).

Rejon	L. p.	Cukrownia	Kontyngent wewnętrzny rejonu w q	Prowizoryczny przydział kontyngentu wewnętrznego cukrowni w q
I			281.561	
	1	Opalenica		138.206
	2	Szamotuły		64.083
	3	Kościan		79.272
II			155.049	
	4	Gostyń		77.363
	5	Miejska Górka		77.686
III			123.213	
	6	Zduny		46.347
	7	Witaszyce		76.866
IV			180.755	
	8	Środa		58.373
	9	Września		74.086
	10	Gniezno		48.296
V			483.096	
	11	Żnin		59.228
	12	Kujawy		86.672
	13	Tuczno		51.162
	14	Wierzchosławice		49.358
	15	Mątwy		85.318
	16	Kruszwica		78.915
	17	Nakło		72.443
VI			40.000	
	18	Świecie		40.000
VII			57.930	
	19	Pelplin		57.930
VIII			218.228	
	20	Chełmża		145.921
	21	Mełno		35.290
	22	Unisław		37.017
IX			40.000	
	23	Ostrowite		40.000
X			136.442	
	24	Dobre		47.051
	25	Brześć Kujawski		89.391
XI			40.000	
	26	Chełmica		40.000
XII			41.254	
	27	Gosławice		41.254
XIII			55.197	
	28	Zbiersk		55.197
XIV			40.000	
	29	Wieluń		40.000
XV			156.499	
	30	Ostrowy		51.911
	31	Łanięta		22.640
	32	Dobrzelin		58.676
	33	Irena		23.272
XVI			40.000	
	34	Leśmierz		40.000
XVII			110.750	
	35	Borowiczki		47.264
	36	Mała Wieś		36.483
	37	Izabelin		27.003

Rejon	L. p.	Cukrownia	Kontyngent wewnętrzny rejonu w q	Prowizoryczny przydział kontyngentu wewnętrznego cukrowni w q
XVIII			58.212	
	38	Ciechanów		35.606
	39	Krasiniec		22.606
XIX			93.600	
	40	Michałów		29.909
	41	Józefów		39.408
	42	Guzów		24.283
XX			40.000	
	43	Sokołów		40.000
XXI			40.000	
	44	Chybie		40.000
XXII			41.664	
	45	Łubna		41.664
XXIII			40.000	
	46	Włostów		40.000
XXIV			40.000	
	47	Częstocice		40.000
XXV			129.329	
	48	Opole		25.129
	49	Garbów		31.061
	50	Lublin		73.139
XXVI			47.341	
	51	Rejowiec		47.341
XXVII			40.000	
	52	Klemensów		40.000
XXVIII			40.000	
	53	Wożuczyn		40.000
XXIX			65.907	
	54	Strzyżów		65.907
XXX			231.453	
	55	Przeworsk		88.792
	56	Chodorów		89.653
	57	Horodenka		53.008
XXXI			85.217	
	58	Szpanów		41.651
	59	Karwice - Ozierany		43.566
XXXII			76.000	
	60	Babino - Tomachowo		43.000
	61	Korzec		33.000
		Razem . . .	3,268.697	3,268.697

798.

OBWIESZCZENIE

URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 grudnia 1935 r.

o umorzeniu w dniu 1 grudnia 1935 r. 3-ej raty 3% państwowej renty ziemskiej serji I.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 maja 1933 r. w sprawie emisji I-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 337) podaje się do wiadomości, iż w dniu 1 grudnia 1935 r., zostały umorzone w drodze wykupu niżej podane obligacje I serji 3% państwowej renty ziemskiej łącznie na sumę nominalną 160.000 zł w złocie, stanowiące 3-cią ratę umorzenia tej renty:

od Nr.	do Nr.	sztuk	od Nr.	do Nr.	sztuk
		po 5.000 złotych			
67		1	183		1
72		1	188	192	5
115	116	2	330	331	2
136		1	508		1
164	165	2	1060	1067	8
169		1	1362		1
				Razem	26
		po 1.000 złotych			
3848		1	4035	4036	2
3863	3866	4	4085		1
3870		1	4103	4106	4
3888		1	8661	8662	2
3947	3950	4	8744	8746	3
3954		1	10566		1
3970		1	11371	11372	2
4031	4032	2			
				Razem	30

Ogółem 56 sztuk na sumę 160.000 złotych.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa.

(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 16 grudnia 1935 r. Nr. 288, poz. 372).

799.

OBWIESZCZENIE

URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 grudnia 1935 r.

o umorzeniu w dniu 1 grudnia 1935 r. 16-ej raty 5% państwowej renty ziemskiej serji I.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie emisji Serji I 5% państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 8 poz. 58) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 maja 1935 r. w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o zmianie planu umorzenia obligacyj serji pierwszej 5% państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 261), podaje się do wiadomości, iż dnia 1 grudnia 1935 r. zostały umorzone w drodze wykupu niżej podane obligacje I serji 5% państwowej renty ziemskiej łącznie na sumę nominalną 164.000 zł w złocie, stanowiące 16-tą ratę umorzenia tej renty:

od Nr.	do Nr.	sztuk	od Nr.	do Nr.	sztuk
		po 1.000 złotych			
9452	9471	20	10498	10499	2
9520	9521	2	10689		1
9525		1	10756	10772	17
9536	9543	8	10802	10810	9
9606		1	10843	10851	9
9608	9609	2	10883	10892	10
9659	9674	16	10894	10902	9
9771	9776	6	10940		1
9818		1	10992	10994	3
9850		1	11133	11141	9
9852	9853	2	11233	11234	2
10177	10178	2	11258	11259	2
10180	10182	3	11265	11270	6
10277	10285	9	11272	11275	4
10287	10292	6			
				Razem	164

Dyrektor Urzędu Długów Państwa.

(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 16 grudnia 1935 r. Nr. 288, poz. 373).

800.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 11 grudnia 1935 r.

w sprawie regulaminu Komisji Egzaminacyjnej przy Radzie Spółdzielczej.

Regulamin Komisji Egzaminacyjnej
przy Radzie Spółdzielczej dla kandydatów na rewidentów spółdzielni, uchwalony dnia 2 grudnia 1935 roku.

Na podstawie § 14 Instrukcji o rewidentach i rewizji w spółdzielniach z dnia 18 czerwca 1935 r. (Dz. U. M. Sk. Nr. 20, poz. 464 z 1935 r.) uchwala się Regulamin Komisji Egzaminacyjnej przy Radzie Spółdzielczej dla kandydatów na rewidentów spółdzielni w brzmieniu następującem:

§ 1.

Komisja Egzaminacyjna ma za zadanie stwierdzić przygotowanie kandydata do zawodu rewidenta, a w szczególności w obrębie następujących przedmiotów:

1) historja i teorja spółdzielczości,
2) ustawodawstwo spółdzielcze,
3) ustawodawstwo skarbowe w odniesieniu do spółdzielni,
4) rachunkowość spółdzielcza,
5) praktyka spółdzielcza (zasady gospodarki spółdzielni i technika przeprowadzania rewizji).

§ 2.

Egzamin z historji i teorji spółdzielczości, ustawodawstwa spółdzielczego i ustawodawstwa skarbowego w odniesieniu do spółdzielni jest ustny, zaś z rachunkowości i praktyki spółdzielczej pisemny i ustny i odbywa się w następujących działach:

1) rachunkowość i praktyka spółdzielni kredytowych,
2) rachunkowość i praktyka spółdzielni spożywców,
3) rachunkowość i praktyka spółdzielni budowlano - mieszkaniowych i mieszkaniowych,
4) rachunkowość i praktyka spółdzielni rzemieślniczych, pracy i wytwórczych,
5) rachunkowość i praktyka spółdzielni mleczarskich i jajczarskich,
6) rachunkowość i praktyka spółdzielni rolniczo-handlowych i innych spółdzielni rolniczych.

§ 3.

Zgłoszony przez Związek rewizyjny do zatwierdzenia przez Przewodniczącego Rady Spółdzielczej kandydat na rewidenta spółdzielni, który nie posiada przewidzianego instrukcją wykształcenia lub praktyki spółdzielczej, powinien złożyć podanie o dopuszczenie go do egzaminu przed Komisją Egzaminacyjną przy Radzie Spółdzielczej.

W podaniu powinien kandydat wyraźnie określić rodzaj spółdzielczości, w którym zamierza pracować. Do podania należy dołączyć odpis świadectwa ukończonych szkół i dowód przebycia praktyki spółdzielczej, oraz dokładny życiorys.

§ 4.

O dopuszczeniu kandydata do egzaminu zawodowego rozstrzyga Przewodniczący Rady Spółdzielczej, wyznaczając równocześnie termin egzaminu, o którym powiadamia odpowiedni komplet członków Komisji Egzaminacyjnej i właściwy Związek rewizyjny.

Po otrzymaniu zawiadomienia o dopuszczeniu kandydata do egzaminu, powinien Związek rewizyjny polecić kandydatowi, pragnącemu poddać się egzaminowi, uiścić taksę egzaminacyjną na rachunek Rady Spółdzielczej w wysokości zł. 30.

§ 5.

Egzamin pisemny polega na wypracowaniu tematów, wybranych przez właściwego egzaminującego. Egzamin pisemny nie może trwać dłużej niż pięć godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu, wyznaczonym przez Przewodniczącego Komisji, pod nadzorem jednego z członków Komisji. Porozumiewanie się kandydatów między sobą lub z innemi osobami jest wzbronione. Kandydat nie może posługiwać się żadnemi materjałami poza dopuszczonemi przez Komisję.

Kandydat po ukończeniu wypracowania oddaje je osobie, sprawującej nadzór, która stwierdza na niem czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania, oraz zabezpiecza je przed możliwemi późniejszemi zmianami.

§ 6.

Egzamin ustny odbywa się wobec przynajmniej trzech członków Komisji i nie może trwać dłużej niż dwie godziny dla każdego kandydata.

Przewodniczący Komisji ma prawo do zadawania pytań narówni z egzaminującym.

§ 7.

Po odbyciu przez kandydata egzaminu ustnego ze wszystkich przedmiotów, Komisja ustala wynik z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami.

1) „dobry", jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych,
2) „dostateczny", jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające,
3) „niedostateczny", jeżeli wiadomości kandydata są niewystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu, Komisja oznacza termin powtórzenia egza-

minu. Termin nie może być krótszy, jak trzy miesiące, nie dłuższy zaś niż rok.

Uchwały Komisji Egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. W głosowaniu nad kandydatem biorą udział członkowie Komisji, którzy go egzaminowali oraz Przewodniczący Komisji.

§ 8.

Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół do którego wpisuje się skład Komisji Egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i ocenę wypracowań, ocenę egzaminu ustnego dla poszczególnych przedmiotów, tudzież uchwałę Komisji co do wyniku egzaminu. Protokół prowadzi sekretarz Rady Spółdzielczej.

Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez Komisję, według załączonego wzoru, podpisane przez Przewodniczącego Komisji i egzaminujących, oraz opatrzone pieczęcią Rady Spółdzielczej.

§ 9.

W wyjątkowych wypadkach może Przewodniczący Komisji na wniosek właściwego egzaminującego zwolnić kandydata od egzaminu z poszczególnych przedmiotów, jeżeli wykazał się on dowodem złożenia egzaminu z tego przedmiotu w szkole akademickiej lub na kursie spółdzielczym (w rozumieniu § 12 ust. 2 instrukcji), zaś w odniesieniu do kandydatów-praktyków, nie posiadających wymaganego wykształcenia teoretycznego zwolnić od egzaminu z praktyki spółdzielczej, jeśli zachodzi co do tego jednomyślność wniosków związku rewizyjnego i właściwego egzaminującego.

§ 10.

Członkowie Komisji mieszkający poza Warszawą otrzymują zwrot kosztów podróży według stanowiska inspektora we władzach naczelnych.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *K. Pomijalski.*

W z ó r.

KOMISJA EGZAMINACYJNA PRZY RADZIE SPÓŁDIELCZEJ DLA KANDYDATÓW NA REWIDENTÓW SPÓŁDZIELNI.

L. Protokółu Egzaminacyjnego.

Ś w i a d e c t w o.

Pan . . . .
urodzony dnia . . . . . . roku. . .
w . . . .
poddał się w dniach . . . .
na zasadzie § 14 Instrukcji o rewidentach i rewizji w spółdzielniach z dnia 18 czerwca 1935 r. (Dz. U. M. Sk. Nr. 20, poz. 464 z 1935 r.) egzaminowi zawodowemu na stanowisko rewidenta spółdzielni z przedmiotów następujących:

1) historja i teorja spółdzielczości . .
2) ustawodawstwo spółdzielcze . . .
3) ustawodawstwo skarbowe w odniesieniu do spółdzielni . . . . .
4) rachunkowość spółdzielni . . . .
5) praktyka spółdzielni . . . . .

z wynikiem . . . .

Warszawa, dnia . . . . . . 193 . . r.

Pieczęć
(Rada Spółdzielcza)

Członkowie Komisji:

Przewodniczący Komisji:

— — — — — — — — — — — — —

Stopień oceny:
1) dobry, 2) dostateczny, 3) niedostateczny.

801.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1935 r.

L. D. III. 17841/3/35

w sprawie przyjmowania papierów wartościowych do depozytów sądowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 26 czerwca r. b. L. D. III. 8929/3/35 w sprawie depozytów sądowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr . 18, poz. 426 z r. 1935), Ministerstwo Skarbu oznajmia, że jego postanowienia nakazujące przyjmowanie przez kasy urzędów skarbowych papierów wartościowych z tytułu depozytów sądowych, nie przewidują różnicy między papierami wartościowemi emitowanemi przez Państwo a papierami wartościowemi emitowanemi przez instytucje prywatne na obszarze Państwa. Zatem papiery wartościowe, emitowane w kraju przez instytucje prywatne w walucie obcej, składane w kasach urzędów skarbowych do depozytu sądowego, podlegają zarachowaniu do depozytu właściwego sądu według obowiązującego dla tych walut kursu rachunkowego, natomiast papiery w walucie polskiej (w złotych) — według ich nominalnej wartości.

Imienne papiery wartościowe w zasadzie powinny być przyjmowane przez kasy urzędów skarbowych po podpisaniu przez właściwą osobę cesji (in blanco). Na żądanie jednak składają-

cego papiery wartościowe, mogą być one przyjęte bez cesji, w tych jednak przypadkach brak cesji winien być zaznaczony w pokwitowaniu kasowem, w dowodzie wpłaty oraz na deklaracji, zgłaszanej przez składającego papiery wartościowe w myśl § 15 ust. 2 przepisów dla kas urzędów skarbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

802.

OKÓLNIK T. 65 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 listopada 1935 r.

L. D. IV. 32861/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 492, 500, 510 i 530).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z r. 1933) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Skóry świńskie surowe niepozbawione szczeciny (włosia) należy clić według poz. 492 taryfy celnej.

2) Skóry świńskie wyprawione czernione, barwione, z wyciśniętym deseniem należy clić według poz. 500 taryfy celnej.

3) Skóry świńskie lakierowane, bronzowane, srebrzone, złocone, malowane i t. p. należy clić według poz. 510 taryfy celnej.

4) Skóry reniferowe i sarnie, surowe niepozbawione włosia, stanowiące w pierwszym rzędzie surowiec do wyrobu skór futrzanych, należy clić według poz. 530 p. 1 taryfy celnej.

5) Skóry reniferowe i sarnie, surowe, posiadające włosie zniszczone (np. przez wystrzyżenie włosia na grzbiecie, częściowe wypadnięcie włosia na skutek choroby zwierzęcia i t. p.) nienadające się w takim stanie do wyprawy na skóry futrzane należy clić według poz. 492 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 3 grudnia 1935 r. Nr. 277, poz. 357).

803.

OKÓLNIK T. 71 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 listopada 1935 r.

L. D. IV. 33712/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1160 p. 5 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Maszyny do mierzenia powierzchni skór należy przydzielać do poz. 1160 p. 5 taryfy celnej, gdyż ta pozycja i punkt obejmuje wszelkie maszyny do mierzenia, a więc i maszyny do mierzenia powierzchni danego przedmiotu.

Sprzeczne z niniejszem wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 16 grudnia 1935 r. Nr. 288, poz. 371).

804.

OKÓLNIK T. 61 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 32512/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1011 p. 1 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Wkładki zamkowe (bezpieczniki) żelazne, wstawiane do wewnątrz zamków drzwiowych zwykłych w celu uniemożliwienia otworzenia zamka zwykłym kluczem, stanowią odmianę zamków tak zwanych „cughaltowych" i podlegają cłu według pozycji 1011 punktu 1 litery odpowiedniej taryfy celnej.

Powyższe wkłady jako nieobjęte umową handlową polsko - angielską, ze niżki celnej, przewidzianej tą umową, nie korzystają.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 grudnia 1935 r. Nr. 289, poz. 374).

805.

OKÓLNIK T. 63 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 listopada 1935 r.

L. D. IV. 32848/2/35

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1084 p. 8 tar. celn.).

Do
wszystkich Dyrekcji Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1935 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Koła zębate, posiadające wbudowane wewnątrz urządzenie — tak zwany wolny bieg — używane przy budowie kołowców, motocykli, wózków ciężarowych z kołowcowem podwoziem i t. p., należy traktować jako koła zębate i przydzielać do poz. 1084 p. 8 lit. odpow. tar. celnej.

Sprzeczne z niniejszem wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 grudnia 1935 r. Nr. 289, poz. 375).

806.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 listopada 1935 r.

L. D. IV. 30359/2/35

w sprawie wykazu przetworów odurzających, których przywóz jest ograniczony ze względu na zdrowie publiczne.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości załączony do niniejszego okólnika wykaz przetworów, zawierających substancje odurzające, wymienione w § 24 III ust. 5 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z 1934 roku).

Przywóz oraz odprawa celna wymienionych w tym wykazie przetworów może odbywać się, stosownie do postanowień § 24 III ust. 5 przepisów wykonawczych do prawa celnego, jedynie za każdorazowem pozwoleniem Ministra Opieki Społecznej i Ministra Skarbu z zastosowaniem warunków w tych pozwoleniach zastrzeżonych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 29 listopada 1935 r. Nr. 274, poz. 350).

Załącznik do okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 16.XI. 1935 r. (poz. 806).

WYKAZ

przetworów, zawierających substancje odurzające, wymienione w § 24 III ust. 5 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820 z r. 1934).

NAZWA	Kraj pochodzenia
A.	
Abrotani comp. syrupus	Szwecja
Acid benzoic comp. in compr. (E. Merck, Darmstadt)	Niemcy
Adapyrin tabl. (Pharmacia)	Szwecja
Adocain (Gehe et Co, Drezno)	Niemcy
Akutol (Dr. Heisler)	Czechosłowacja
Albromide	
Alcaloid Thebaicum Tablettes	Austrja
Alcopon	Szwajcarja
Alcopon (Gehag, Hamburg)	Niemcy
Algopan	Szwajcarja
Algophon	Danja
Algosistin (tabl.) (Alob)	Szwecja
Allaudan (S. A. Medica)	Finlandja
Allaudan	Norwegja
Allopon	Niemcy
Allopon	W. Brytanja
Alvola	W. Brytanja
Ambrae comp. (syrupus) (Leo)	Szwecja
Amiostasina Russi	Włochy
Amnesin (C. F. Boehringer, Mannheim)	Niemcy
Anadoon	W. Brytanja
Anaezol	"
Anesthetic Dental Tablets	Ameryka
Angina Inhalasan	Niemcy
Angina Pastillen	"
Anginapastiller Astra	Szwecja
Anodyne Tablets	Ameryka
Anodyne Tincture	
Anti-Gold Tablets	Ameryka
Antidiarrhoe tabl.	Niemcy
Antinausea	Ameryka
Antispasmodic Tablets	
Ash's Antipain	W. Brytanja
Assanol (H. König, Monachjum)	Niemcy
Asthma Ampullen	"

NAZWA	Kraj pochodzenia
Asthma-Inhalasan (Inhalasan Gesell., Stuttgard)	Niemcy
Azoules Oblundent Compound (Allen et Hanhurys Ltd)	W. Brytanja
Azoules Triples Valerianates	"
Azoules Triples Valerianates	"
B.	
Bismuthum subnitricum (Egger) tab. 0,03	Węgry
Bormelin cum cocaine	Niemcy
Bow's Liniment	
Bromopial (Zambelletti) fjolki	Włochy
id id comprimes	"
Brown Mixture Tablets	Ameryka
C.	
Calmototal (Astra)	Szwecja
Calorific Fluid (Dental)	
Camphor Compound Liquid (Parke, Davis et Co)	W. Brytanja
Camphorodynum	
Capsules Herefore Novat	
Cardiatone Federa	Belgja
Cardiazol	
Chinatrocin - Asthmaspray	Niemcy
Chlor. Anodyne (P. D. et Co's)	
Chlor Anodyne	Ameryka
Chlorodyne B. P. C.	W. Brytanja
Chlorodyne Rub. (Jas. Wooley, Sons et Co Ltd.)	"
Chloroform Anodyne	Ameryka
Citrospirinum Comp.	Niemcy
Coca Cheving Gum	
Cocain - Adrenalin (Heisler)	Czechosłowacja
Cocain Cream (Burroughs Wellcome et Co)	W. Brytanja
Cocain Oleate (Parke, Davis et Co)	
Cocain Pastilla Harslinsky	
Cocain Suprarenil-Tabletten „Pohl"	Niemcy
Cocaine et Adramine	
Cocaine Pastilles Midy	Francja
Cocaine et sulfate de zinc	
Cocillana Compound (Parke, Davis et Co)	W. Brytanja
Codeonal	Niemcy
Codoform	
Codrenine (Parke, Davis et Co)	W Brytanja
Cofeocitrin Comp. Tabl.	Niemcy
Colchopil (Hageda, Berlin)	"
Cold Laxative Tablets	Ameryka
Colic Veterinary Hypodermic Tablets (Knowles)	Ameryka
Collosol Bromoform (Crook's Laboratories)	
Collyre Osmocaine	Francja
Collyre osmotique opératoire	
Conephrin	Niemcy
Confectio Opii B. P.	
Corrective Cordial	Ameryka
Coryza and Hay Fever Modified (Dr. B. I. Wetherby)	"
Coryza Tablets	"
Cough Tablets (Infant)	"
Crown Local Anaesthetic	W. Brytanja
Cusi antiseptica sedante	Hiszpanja

NAZWA	Kraj pochodzenia
D.	
1917 Dental Anaesthetic	W. Brytanja
Diarrhea Tablets	Ameryka
Diffines - Hustenpillen	Niemcy
Digimorval (Münchener Pharmaz Fabrik, Monachjum)	"
Dilaudide - Atropine (Knoll lub inne marki)	"
Dilaudide - Scopolamine (Knoll lu inne marki)	"
Domatrin Tabl. i inj. zaw. Domopon	Węgry
Domatrin (Terapeutica)	Szwecja
Domopon (Chinoin) tabl. i proszek	Węgry
Domopon Inj. Amp. 1 cm³ (Chinoin)	"
Domopon Solutio (Chinoin)	"
Domopon Tabl. (Chinoin)	"
Dragées Bengue (H. Felsenheld)	Francja
	Niemcy
Dulcis tube serie C. Mydriasine	Francja
Durchfalltropfen (Bengen et Co)	Niemcy
E.	
Elixir Pini Compositum B. P. C.	W. Brytanja
Elixir Terpinhydrate and Heroin	Ameryka
Elixir Terpini Compositum (Jas. Wooley Sons et Co)	W. Brytanja
Elixir Terperoin (Squire et Sons Ltd)	"
Epicaine (Burroughs Wellcome et Co)	"
Eserin - Kolikmittel (Bengen et Co., Hannover)	Niemcy
Euhine amp.)Laborat. Koehly, Paryż)	Francja
Eucodal amp.	Niemcy
Eucodal tabl.	"
Eumecon (Kordie, Werk, Bonn)	Niemcy
Euphorine (Dr. Chabaud)	Francja
Eusemin (Dr. Rosenberg, Freiburg i/Br.)	Niemcy
Eutopon	Szwajcarja
Exopon (Richter)	Węgry
Exopon (Richter) tabl. i amp.	"
Extractum Meconii „Otto"	Niemcy
F.	
Ferrier's Snuff B. P. C.	W. Brytanja
Fever Tablets	Ameryka
G.	
Gelastoid c. Cocaine	Austrja
Gelodina Morphini	Niemcy
Gelodina Opii	"
Globulactin compos. c. Anaesthetico	"
Glycaphorm	
Glycero - Terperoin (Squire et Sons Ltd)	W. Brytanja
Glycogelatin Pastilles Tussis	
Glycomecon (Chem. Pharm. Produkte, Wiesbaden) w przetworach	Niemcy

N A Z W A	Kraj pochodzenia
Glykeroheroine (Martin H. Smith Comp., New York)	Ameryka
Glykeron	
Gouttes japonaises (Laboratoires Clin, Comar et Cie, Paryż)	Francja
Govaerts N. 3, 10, 11, 17	Belgja
Graminose Inhalasan (Inhalasan Gesell., Stuttgart)	Niemcy
Guarae comp. (Syrupus)	Szwecja
Guttae Ewaldi	"
Guttae Rosae (Eye-drops) (krople do oczu)	
H.	
Haema - cones (Duncan Flockhart et Co)	W. Brytanja
Hemyphon tablets, zawierające 5 miligramów dwuacetylomorfiny. (Te tabletki są również sprzedawane bez środków odurzających w ich składzie) (Gesell. f. chem. Ind. Bazylea)	Szwajcarja
Héroine Vicario (comprimés)	Francja
Herolan tabl. Dr. Heisler	Czechosłowacja
Herotapin	
Holopon (Byk.-Gulden-Werke, Berlin)	Niemcy
Hyoscin comp. (E. Merck, Darmstadt)	"
Hypnopanton	Szwajcarja
Hypodermicine	W. Brytanja
Hypodermic Tablets (Parke, Davis et Co., Londyn)	"
Hypoloid Epicaine (Burroughs Wellcome et Co)	"
I.	
Ilsopon	Niemcy
Indolor Woelm	"
Inhalol (Dr. Hübeners)	Niemcy
Injection Brou	Francja
Injection sédative Zambelletti	Włochy
Insufflatio Bismuth. et morph. hydr. B. P. C.	W. Brytanja
Ipecopan Sandoz	Szwajcarja
Isotonic Cocaine Solution (Isotonic eye lotion (roztwór isotoniczny do oczu)	
Italeroina (F. L.)	Włochy
J.	
Juvopan (Bubeck et Dolder, Bazylea)	Szwajcarja
K.	
Katarrh Pralinés	Austrja
Kolik und Darmkatarrhpillen (nach Dr. Jacobi Bengen et Co)	Niemcy
Kreosan (Pharmacia)	Szwecja
L.	
Laudanon (C. H. Boehringer, Ingelheim)	Niemcy
Laudanoatropin	
Laudanoscopolamin	

N A Z W A	Kraj pochodzenia
Laudopan (Temmler Werke, Berlin)	Niemcy
Laudopan (Czukor Laszlo)	Węgry
Laudopan (Czukor Laszlo) tabl. i amp.	"
Laudotal (S. A. Orion)	Finlandja
Lecosthetic (Parke. Davis et Co)	W. Brytanja
Lepper's Local Anaesthetic	"
Letargin	Niemcy
Letheutine (Harkness Beaumont et Co)	W. Brytanja
Lindesin Ampoules	Austrja
Liquide d'Aigue d'Or	Francja
Lokales Anaestheticum „Witte"	Niemcy
M.	
Macapinon	Chosen
Magen und Darmkatarrhpillen für Pferde (Bengen et Co)	Niemcy
M. A. S. S. (Zambelletti)	Włochy
Massa pilularum cynoglossi	Szwecja
Meconii Periedidum	
Mecopon (Zyma)	Szwajcarja
Mecopon Dispert (roztwór do inj. po 1 cm³)	Urugwaj
Mekonal (Dr. Schütz et Co, Berlin)	Niemcy
Menthocol Dr. Heisler	Czechosłowacja
Menthol Bohnen mit Kokain	Niemcy
Menthol Cocainetten	"
Menthol Dragées	"
Menthol Dragées c. Cocain „Medica"	Czechosłowacja
Midland Local Anaesthetic	W. Brytanja
Minopon (F. Michalowsky, Berlin)	Niemcy
Modiskop Ampoules	Austrja
Modiskop Tablettes	"
Morphine-Atropine (morph. hydrochl. c. atrop. sulf.) Pohl i inne marki c. atrop 0,0003 : 1 " " 0,0005 : 1 " " 0,001 : 1	Gdańsk
Morphine Scopolamine (morph. hydrochl. c. scopol. hydrobr.) Pohl i inne marki	Gdańsk
Morphol Federa	Belgja
Murocaine	W. Brytanja
Mydriasine Dulcis Tube Série C	Francja
N.	
Narcophin (C. F. Boehringer et Co Mannheim)	Niemcy
Narcophin tab. i amp.	"
Narcophinscopolamin	
Narcopon (Radium Drug. Mfg. Co)	Japonja
Narcopon Atropine (Radium Drug Mfg Co)	"
Narcopon Scopolamine (Radium Drug Mfg. Co)	"
Narilli Nasestäbchen	Niemcy
Nausea Tablets	Ameryka
Nealpon (Curta et Co. Berlin)	Niemcy
Neb. Hyoscinae Composita B. P. C.	W. Brytanja
Neb. Menthol Composita B. P. C.	"
Neo-Collargol (pomade cocainée)	Francja
Neo-Collargol (collyre cocainé)	"
Neohypnopanton	Szwajcarja
Neo Paleol solution injectable roztwór do inj.)	Urugwaj
Neopan	Austrja
Nepenthol	

N A Z W A	Kraj pochodzenia
Neuralgia Tahlets	Ameryka
Neurophyllinpillen (H. Potratz, Hamburg)	Niemcy
Neuropon (S.N. P. F.) fioles	Włochy
Neuropon (S. N. P. F.) comprimés	„
Nirvapon	Danja
Nodolor (Nodolor Comp. Los Angeles)	Ameryka
Nopaine	W. Brytanja
Noviopan (Roszavölgi - Eri)	Węgry
Noviopan (Roszavölgi - Eri) tabl. i amp.	Węgry
Novopon (Dr. Heisler)	Czechosłowacja
Nycaine - Allylcocaine (Chlorek wodoru allybenzoylekgoniny)	Norwegja
O.	
Odol local Anaesthetic (The Lyons Laeri Comp. Yonngstown Ohio)	Ameryka
Oleatum Morphinae	
Oleinatum Morphine (B. P. C.)	W. Brytanja
Omnopon (Pantopon) (Hoffmann-La Roche)	Szwajcarja
Opatropin	Niemcy
Ophtalmotheck-Kapillaren „Silbe"	Niemcy
Opial	Holandja
	Austrja
Opifix Tabletten (Hageda, Berlin)	Niemcy
Opii Tabletten	„
Opiopan (Custodis Happenheim)	„
Opiototal (Astra)	Szwecja
Opiototal c. scopolamin solutio ampullae (Astra)	„
Opisumman (Dr. Fr. Heiss, Berlin)	Niemcy
Opium concentratum	Węgry
Opoidine	
Oprokto-Zäpfchen	Niemcy
Orthonal	„
Osmocaine (collyre)	Francja
Otalgicin(Dr. Heisler)	Czechosławacja
Otinol (Pharmacia)	Szwecja
P.	
Panopium	Włochy
Pantergon (C. Erba) fjolki	„
Pantergon (C. Erba) comprimés	„
Pantopon (Hoffmann - La Roche et Co)	Szwajcarja
	Niemcy
Pantopon, roztwór, ampułki	
Pantopon comprimés	
Pantopon Atrinal (roztwór)	
Pantoponscopolamin (roztwór)	
Paparoine	Kwang-tung
Papine Battle et Co.	Ameryka
Paracodin	Niemcy
Paraffitoria	Niemcy
Paramorfan amp.	„
Paregoric Tablets	Ameryka
Pastilla Harslinsky	
Pastilles Midy	Francja
Pastilles Serono	Włochy
Pastilli Terperoin Comp. (Squire et Sons Ltd.)	W. Brytanja
Pastillus pro Tussi	
Paterson's Local Anaesthetic	W. Brytanja
Pavéron	Francja
Pavéron (ampoule Blimal)	„
Pavinal (Takeda et Co Osaka)	Japonja
Pavinal Atropin	
Pavinal Scopolamine	
Pavon	Szwajcarja
Pavopin	W. Brytanja
Perlingual — Tabletten mit Morphin	Niemcy
Phenaticine and quinine Comp. (Tablets)	Ameryka
Pil. Phosphori and Cinchonae Co (Parke, Davis et Co)	W. Brytanja
Pil. Saponis Composita B. P.	„
Pil. Sedative (Mann) Parke, Davis et Co.	„
Pilulae styracis opiatae Ph. svec.	Szwecja
Pilule Ipecac. c. Urgin B. P.	
Pilule Sap. Co. B. P.	
Pilules sedatives Duret	Francja
Pilules von Niemayer	W. Brytanja
Pinheroin	
Pneumolysin (Heisler) tab. i roztwór	Czechosłowacja
Pneumolysin-Novopon (Dr. Heisler)	„
Polycain	Choscu
Pommade Nefitol	Francja
Pommade ophtalmique Nipostra	„
Pommade Racaine	„
Poudre contre le coryza (Cod. Med. Franc.)	
Prismoid Nasopharingeal (Mag. Ph. Vostrebal)	Czechosłowacja
Pulvis Ipecacuanhae Opiatus (Pulvis Doveri)	
R.	
Renoform-Kokain in Stäbchen	Niemcy
Renoform-Kokain in Lösung I	„
Renoform-Kokain in Lösung II	„
Resorlarsalva Astra	Szwecja
Rhoidocaine Couturieux	Francja
„Robiol" Lokal Anaestheticum	Niemcy
Rosthetic.	W. Brytanja
S.	
Safo	W. Brytanja
Salaurin	„
Salol Compound	Ameryka
Samtopon	Japonja
Sciopion	Francja
Sedaphon solutio (Leo)	Szwecja
Sedaphon c. Scopolamin solutio (Leo)	„
Sedargyl (roztwór do injekcji)	Urugwaj
Sedarsolo F. L. fjolki, comprimé	Włochy
Sedatol Federa	Belgja
Sedobismutolo F. L.	Włochy
Sedol (Buisson)	Francja
Sedopon Dubois	„
Simplex	W. Brytanja
Sirop Saintbois	Francja
Sirop Serono	Włochy
Solaseptine Baar	Belgja
„Soloid" Nasopharyngeal Co (Burroughs Wellcome et Co)	W. Brytanja
Solution Chauvin	Francja
Solvallae Nasopharyngeal Co. Nr. 2	W. Brytanja
Somnol Vesale	Belgja
Somnol Vesale wzmocniony	„
Spasmalgine	Szwecja
Spasmalgine (Hoffmann La Roche)	Szwajcarja
ampułki i tabletki	Niemcy
Spasma Stella	Belgja
Spécifique Lancelot	Francja

NAZWA	Kraj pochodzenia
Squibb Diarrhea Mixture	Ameryka
Stopfpillen für Pferde (v. Verde)	Niemcy
Subcain	Niemcy
Sun Cholera Tablets	Ameryka
Sun Cholera Mixture	"
Suppositoria Adrenalini Co	W. Brytanja
Svedocain Pharmacia	Szwecja
Syrupus Ambrea compositus (Leo)	Danja
Syrupus Pini compositus (Mco)	Danja
T.	
Tabell. Sap. Co. B. P. C.	
Tablet Astringent and Antiseptic (Parke, Davis et Co)	W. Brytanja
Tablet Local Anaesthetic (Dentol) (Parke, Davis et Co)	"
Tablet Neuralgic Headache (Parke, Davis, et Co)	"
Tahlet Pini comp. (Mco)	Danja
Tablets Saponis Composits P. B. C.	
Tablet Scopolamin (Hyoscin Co)	W. Brytanja
Tablet Triturates (Parke, Davis et Co)	"
Tab. Creosoti Co (Parke, Davis et Co).	"
Tab. de Salvia de Hynek z kokainą	Czechosłowacja
Tab. Local Anaesthetic (Dental) (Parke, Davis et Co)	W. Brytanja
Tab. Kalii chlorici cum cocaine Dr. Egger	Czechosłowacja
Tab. Nasal „B" (Parke, Davis et Co)	W. Brytanja
Tab. Nasopharyngeal Co.	"
Tab. Voice (Parke, Davis et Co)	"
Tablettes Dolorant (H. Felsenheld)	Francja
Tablette hypodermique H. M. C.	Chosen
Tablette tinct. antidiarrhoic	Niemcy
Tabluettae tinctura antidiarhoica	"
Tabluettae acidi - acetylosalicylici comp.	Indje hol.
Tabluettae nitrat bismuth — bas et opii pulv.	"
Tabloid Anaesthetic Co. „B" (Burroughs Wellcome et Co)	W. Brytanja
Tabloid Anaesthetic C (Burroughs Wellcome et Co)	"
Tabloid Benzoic Acid Compound (Burroughs Wellcome et Co)	"
Tabloid „Epinine" Comp. (Burroughs Wellcome et Co)	"
Tabloid Kola Compound (Burroughs Wellcome et Co)	"
Tabloid Hyoscinae Co. (Burroughs Wellcome et Co)	"
Tabloid Hypod. Nos. 3 i 9 (Burroughs Wellcome et Co)	"
Taudläkare Samuels Lozning Astra	Szwecja
Thebaicine.	Norwegja
	Danja
Tinctura antidiarrhoic (Dr. Schuster et Kahler)	Gdańsk
Tinctura chloroformi et morphinae	Holandja
Tinctura Thebaica	
Toponal	
Totopon (Extr. d'opium stéril. (0 Lury) zawiera wszystkie alkaloidy opjum i 1% morfiny Burgdorf)	Szwajcarja
Totopon (Monico)	Włochy
Trivalin (Dr. S. Meyer et Co. Berlin)	Niemcy
Trochisci Adrenalin Throat (Parke Davis et Co)	W. Brytanja

NAZWA	Kraj pochodzenia
Tubes Blache (maść)	Francja
" " "	"
Tubes Chauvin (maść)	"
" " "	"
Tuckers Asthma Cure (Tucker et Co.)	W. Brytanja
Tuckers Asthma Specific. (C. Valet, Soppingen)	Niemcy
Tully's Powder	Ameryka
U.	
Urosemin (Dr. Rosenberg, Freiburg i/Br	Niemcy
Uterine — Anthrophore.	Niemcy
W.	
Waite's Fluid	W. Brytanja
Waite's Local Anaesthetic	Ameryka

807.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 32763/3/35

w sprawie opłat za kontrolę nad użyciem towarów, sprowadzanych z zastosowaniem ceł zniżonych, przewidzianych w p. p. 2, 3 i 4 poz. 671 oraz uwagą 1 w poz. 985 taryfy celnej przywozowej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do okólnika z dnia 12 lipca 1935 r. L. D. IV. 20969/3/35 w sprawie odprawy celnej tkanin przeznaczonych do użytku fabrycznego, objętych p. 2, 3 i 4 poz. 671 oraz uwagą 1 do poz. 985 taryfy celnej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 21, poz. 494), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że koszta kontroli, przewidziane w p. 4 powołanego okólnika, należy wymierzać stosownie do postanowień działu C § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 862).

W celu ustalenia podstawy dla wymiaru opłaty w myśl powołanego rozporządzenia, Urząd Celny dokonywujący odprawy powinien w wyniku rewizji ustalić pozycję i przypadające cło normalne tak jakby dany towar podlegał odprawie bez pozwolenia Ministra Skarbu względnie bez stosowania postanowień okólnika z dnia 12 lipca 1935 r. L. D. IV. 20969/3/35.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

808.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 30996/3/35

w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 871) wylicza w załączniku Nr. 2 zmienionym rozporządzeniami: z dnia 6 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 951), z dnia 13 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 94), z dnia 11 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 195) oraz z dnia 24 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 369), między innemi, następujące pozycje t. c. przywozowej: 24 i uwagi, 26 i uwaga, 124, 211 i uwaga, 212 i uwagi, 215, 221 i 222, jako zakazane do przywozu.

Brzmienie przytoczonych pozycyj, po ogłoszeniu powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów, zostały częściowo zmienione rozporządzeniami z dnia 13 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 390). W wyniku tych zmian tekst przytoczonych powyżej pozycyj odpowiada następującym pozycjom tar. celn. według nowego brzmienia:

Pozycje t. c. przywoz. według brzmienia obowiązującego w dniu 12.X. 1934 r. t. j. w czasie wydania rozporządzenia o zakazie przywozu niektórych towarów.	Pozycje t. c. przywoz. według brzmienia ustalonego rozporządzeniem z dn. 13.VII. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 390).
poz. 24 i uwagi	odpowiada poz. 24 i uwagi
poz. 26 i uwaga	odpowiada poz. 26 i uwaga
poz. 124 i poz. 215 (z wyjątkiem tłuszczu kostnego)	odpowiada poz. 124
poz. 211 i uwaga	odpowiada poz. 211
poz. 212 i uwagi	odpowiada poz. 212
z poz. 215 (tylko tłuszcz kostny)	odpowiada poz. 215 i uwaga
poz. 221, z poz. 216 — kwasy tranu i tłuszczów z ryb i zwierząt morskich oraz z poz. 222— tłuszcze zawierające powyżej 45% wolnych kwasów tłuszczowych — zestalone i kwasy tłuszczowe — zestalone	odpowiadają poz. 221
poz. 222 oprócz tłuszczów — zestalonych, zawierających powyżej 45% wolnych kwasów tłuszczowych i kwasów tłuszczowych — zestalonych	odpowiada poz. 222.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zakazowi przywozu podlegają wyżej wymienione pozycje t. c. przywozowej w brzmieniu rozporządzenia z dnia 13 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 390) z tem jednak, że przy odprawie celnej tłuszczu kostnego z zastosowaniem cła w myśl uwagi do poz. 215 t. c. przywozowej oraz przy odprawie celnej nieuwodornionych kwasów tranu i tłuszczów z ryb oraz zwierząt morskich z poz. 221 t. c. przywozowej nie należy żądać pozwoleń na przywóz, wydawanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

809.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 34969/3/35

w sprawie świadczeń Zarządu Kolejowego na rzecz Urzędów Celnych Kolejowych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych Kolejowych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec różnorodnej interpretacji postanowień ust. 2, 3, 5 i 7 § 139 przepisów wykonawczych do prawa celnego, dotyczących świadczeń Zarządu Kolejowego na rzecz Urzędów Celnych Kolejowych, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji wyjaśnia, jak następuje:

1) **Do ust. 2 § 139:**

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych (skrót D. O. K. P.) dostarczają bezpłatnie pomieszczeń dla biur urzędów celnych kolejowych w pełnym zakresie potrzeb tych urzędów.

Urzędy celne, zarówno graniczne jak i wewnętrzne, utrzymują nadal dotychczasowy stan posiadania pomieszczeń biurowych na terenach kolejowych z tem, że gdzie zajdzie tego istotna potrzeba, D. O. K. P. przydzielą urzędom celnym dodatkowe pomieszczenia dla zapewnienia prawidłowego toku urzędowania tych urzędów.

D. O. K. P. odnawiają i utrzymują w stanie odpowiadającym potrzebom biur, własnym kosztem, wszystkie pomieszczenia oddane do użytku urzędów celnych.

2) **Do ust. 3 § 139:**

a) D. O. K. P. oświetlają, opalają i utrzymują w porządku własnym kosztem oddane do użytku urzędów celnych ubikacje biurowe w miejscach odprawy celnej: magazynach, rampach i t. p. sale rewizyjne, pokoje dla osobistej rewizji podróżnych i inne pomieszczenia, oddane do użytku urzędów celnych na dworcach kolejowych.

Pod nazwą dworca kolejowego należy rozumieć stacyjny budynek dworca osobowego.

b) Urzędy celne opalają, oświetlają i utrzymują w czystości z przyznanych przez Ministerstwo Skarbu na ten cel kredytów wszelkie inne pomieszczenia biurowe, poza wymienionemi pod „a", oddane przez D. O. K. P. do użytku urzędów celnych.

c) Na żądanie Dyrekcji Ceł D. O. K. P. będą dostarczały urzędom celnym na potrzeby biur, oświetlanych i opalanych przez urzędy celne, węgiel, naftę i prąd elektryczny po cenie własnych kosztów.

3) **Do ust. 5 § 139:**

Bezpłatne przechowanie w pomieszczeniach kolejowych towarów zajętych w postępowaniu karnem skarbowem obejmuje wszystkie towary zajęte i przekazane danemu kolejowemu urzędowi celnemu do dalszej czynności urzędowej.

4) **Do ust. 7 § 139:**

Funkcjonarjusze kolejowych urzędów celnych, którym przydzielono mieszkania w budynkach kolejowych, mogą otrzymywać od Zarządu Kolejowego węgiel oraz prąd elektryczny według ceny i norm ilościowych, ustalanych dla pracowników kolejowych. Czynsz za mieszkania w budynkach, przydzielonych funkcjonarjuszom celnym, nie może być wyższy od czynszu, ustalonego dla pracowników kolejowych. Zasady powyższe obowiązują również w przypadkach przydzielenia funkcjonarjuszom celnym mieszkań w domach kolejowych, znajdujących się w siedzibie wewnętrznych urzędów celnych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

810.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1935 r.

L. D. IV. 33700/3/35

w sprawie potrącania zaległości podatkowych ze zwrotnych opłat celnych.

Do
Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie, oraz podległych tym Dyrekcjom Urzędów Celnych.

Sprawę potrącania zaległości podatkowych ze zwrotnych opłat celnych regulują okólniki z dnia 4 sierpnia 1932 r. L. D. I. 39024/3/32 oraz z dnia 19 czerwca 1933 r. L. D. V. 25770/1/33 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 19, poz. 178), uzupełnione okólnikiem z dnia 17 lipca 1933 r. L. D. IV. 16844/3/33.

Stosownie do wyjaśnień, zawartych w tych okólnikach, na pokrycie zaległych podatków winny być potrącane odpowiednie kwoty z opłat celnych, przypadających do zwrotu stronom z różnych tytułów, jak np. z tytułu omyłkowo lub nieprawidłowo zastosowanego wyższego cła, z tytułu ulgi celnej, uzyskanej po uiszczeniu pełnego cła i t. p. Również podlegają potrąceniu na zaległe podatki zabezpieczenia celne, składane przez strony **w gotówce** a przypadające do zwrotu. Warunkiem potrącenia jest stwierdzenie, iż ta sama osoba fizyczna lub prawna, której się należy zwrot, jest zobowiązana z tytułu zaległości w podatkach.

Przypominając powyższe zasady, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby na przyszłość spod potrącania były wyłączane zwroty gotówkowych zabezpieczeń celnych, wnoszonych przez strony w związku z czynnym obrotem uszlachetniającym i czynnym reparacyjnym, to znaczy, że przy zwracaniu stronom gotówkowych zabezpieczeń celnych, pobranych z tytułu czynnego obrotu uszlachetniającego i czynnego reparacyjnego, nie należy potrącać zaległych podatków.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

811.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 listopada 1935 r.

L. D. V. 34594/4/35

w sprawie obowiązku podatkowego rzeźni rytualnych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Nawiązując do okólnika z dnia 25 lipca 1935 r. L. D. V. 5684/4/35 w sprawie obowiązku podatkowego rzeźni rytualnych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 22, poz. 515), Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716) zwalnia prowadzone przez Gminy Wyznaniowe Żydowskie rzeźnie rytualne od obowiązku opłacania państwowego podatku przemysłowego (zarówno w formie świadectwa przemysłowego, jak i w postaci podatku od obrotu) za okres do dnia 31 grudnia 1934 r. włącznie.

Powyższą ulgę udziela się zurzędu (bez obowiązku składania indywidualnych podań) z tem, że zwolnienie od obowiązku podatkowego może dotyczyć tylko nieprawomocnych wymiarów podatku przemysłowego od obrotu oraz nieprawomocnych orzeczeń karnych za nieposiadanie świadectwa przemysłowego.

Poczynając od dnia 1 stycznia 1935 r. wspomniane rzeźnie winny być pociągnięte, zgodnie z przytoczonym okólnikiem, do obowiązku podatkowego zarówno w formie świadectwa przemysłowego, jak i w postaci podatku od obrotu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

812.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1935 r.

L. D. V. 39895/1/35

w sprawie zawieszenia egzekucji należności z tytułu ubezpieczeń społecznych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z zawieszeniem egzekucji należności z tytułu ubezpieczeń społecznych, podlegających odroczeniu na podstawie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 12 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 353), Ministerstwo Skarbu przesuwa termin odłożenia do grupy III akt egzekucyjnych tytułów wykonawczych, obejmujących te należności, do dnia 1 czerwca 1936 r., jeżeli przed upływem tego terminu wierzyciel nie zażąda wznowienia postępowania egzekucyjnego.

Przeniesienie wspomnianych tytułów do grupy III powinno nastąpić po uprzedniem zlikwidowaniu narosłych kosztów egzekucyjnych w trybie wskazanym w okólniku z dnia 8 maja 1935 r. L.D. V. 17007/1/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 14, poz. 346), przyczem należy mieć na względzie wskazówki, podane w okólniku z dn. 18 października 1935 r. L. D. V. 30149/1/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 30, poz. 688).

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

813.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 grudnia 1935 r.

L. D. V. 32065/3/35

w sprawie podatku od lokali — od lokali wieloizbowych, hoteli, pensjonatów, pokojów umeblowanych i t. p. (art. 4 i 5).

Do
Izby Skarbowej
w Poznaniu.

Na sprawozdanie z dnia 17 września 1935 r. Nr. W. II. 85/4/25/Og/35 wyjaśnia się następująco:

Z zestawienia postanowień art. 2 ust. 1 lit. f) z postanowieniami art. 6 ust. 1 lit. e) ustawy

z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406) wynika niewątpliwie, że tylko dziennie wynajmowane pomieszczenia w hotelach, gospodach i pensjonatach (pokojach umeblowanych) nie podlegają przepisom wymienionej ustawy, natomiast same lokale zajmowane przez wymienione przedsiębiorstwa, przepisom tejże ustawy podlegają.

W następstwie powyższego stanu prawnego anuluje się ustęp 4 okólnika z dnia 6 czerwca 1935 r. L. D. V. 31503/3/34 w sprawie wyżej wymienionej (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 16, poz. 393).

Zarazem zwraca się uwagę na postanowienie art. 4 Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 505).

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 32065/3/35.

Warszawa, dn. 9 grudnia 1935 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz wszystkim Urzędom Skarbowym do wiadomości i stosowania się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

814.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 grudnia 1935 r.

L. D. V. 41099/4/35

w sprawie ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1936.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 21 listopada 1935 r. L. D. V. 31634/4/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33, poz. 752) Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) upoważnia Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) do zezwalania na skutek indywidualnych podań płatników na prowadzenie w 1936 roku:

1) **przedsiębiorstw ekspedycyjnych i przewozowych** — na podstawie świadectw przemysłowych kat. 3-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile wysokość obrotów ustalonych za rok 1934, względnie obrotów osiąganych w 1935 roku lub spodziewanych w 1936 roku w przedsiębiorstwach nowopowstałych, nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 10.000 złotych;

2) **przedsiębiorstw ekspedycyjnych i przewozowych** — na podstawie półrocznych (za cenę półrocznych) świadectw przemysłowych kat. 2-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile wysokość obrotów ustalonych za rok 1934, względnie obrotów osiąganych w 1935 roku lub spodziewanych w 1936 roku w przedsiębiorstwach nowopowstałych, nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 20.000 złotych;

3) **wypożyczalni książek** (bibljotek, czytelni) w m. st. Warszawie oraz miejscowościach, zaliczonych w myśl cz. I taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym do I klasy miejscowości, na podstawie świadectw przemysłowych kat. 4-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile wysokość obrotów ustalonych za rok 1934, względnie obrotów osiąganych w 1935 roku lub spodziewanych w 1936 roku w przedsiębiorstwach nowopowstałych, nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 5.000 złotych.

Termin na wnoszenie podań o ulgi z niniejszego okólnika wyznacza się do dnia 20 stycznia 1936 roku włącznie. O ile chodzi o przedsiębiorstwa uruchamiane w 1936 roku, podania o ulgi winny być wnoszone przed uruchomieniem przedsiębiorstwa. Podania o ulgi należy wnosić do właściwego urzędu skarbowego.

Postanowienia Izb Skarbowych (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) na podania o ulgi winny być wydane i doręczone płatnikom w terminie do 2 miesięcy od daty złożenia podania.

W razie niewydania, względnie niedoręczenia postanowienia w zakreślonym wyżej terminie, uważa się wyrażoną w podaniu prośbę za uwzględnioną w granicach ulg niniejszego okólnika.

Podania złożone po terminie pozostawione będą bez rozpatrzenia. O pozostawieniu podania bez rozpatrzenia Urząd Skarbowy zawiadomi płatnika pisemnie.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu upoważnia Urzędy Skarbowe do udzielania ulg, wymienionych w cz. II p. 2 lit. b okólnika z dnia 21 listopada 1935 r. L. D. V. 31634/4/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33, poz. 752), przedsiębiorstwom powstałym w 1935 roku lub powstającym w 1936 roku, o ile wysokość obrotów osiąganych w 1935 roku lub spodziewanych w 1936 roku nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty 2.000 złotych.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

815.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 grudnia 1935 r.

L. D. V. 41863/4/35

w sprawie wydawania zaświadczeń o zaliczeniu przedsiębiorstw do odpowiednich kategoryj świadectw przemysłowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędów Skarbowych (z wyjątkiem Urzędów Skarbowych, położonych na obszarze Województwa Śląskiego).

Przychylając się do prośby Związku Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej w Polsce, Ministerstwo Skarbu w związku z dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie obniżenia komornego oraz zmiany ustawy o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 504) zarządza wydawanie przez Urzędy Skarbowe na indywidualne podania właścicieli nieruchomości zaświadczeń, stwierdzających, że przedsiębiorstwo, znajdujące się w nieruchomości petenta zostało zaliczone na rok 1935 w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) do jednej z wymienionych w taryfie, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy kategoryj świadectw przemysłowych.

Podania właścicieli nieruchomości oraz wydawane przez Urzędy Skarbowe zaświadczenia podlegają opłacie stemplowej na zasadach ogólnych.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

816.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 grudnia 1935 r.

L. D. VI. 12924/2/35

w sprawie wydawania zezwoleń na wyrób spirytusu w istniejących gorzelniach w razie zmiany osoby przedsiębiorcy.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Przepisy art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) oraz § 49 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) przewidują, iż wyrób spirytusu może się odbywać wyłącznie na podstawie zezwoleń Ministerstwa Skarbu.

Zezwolenia te, jako udzielane ściśle określonej osobie fizycznej lub prawnej, uprawniają do wyrobu spirytusu wyłącznie osobę podaną w zezwoleniu. O ile więc następuje zmiana osoby przedsiębiorcy (np. wskutek sprzedaży, wydzierżawienia objęcia gorzelni przez spadkobierców względnie kuratora masy spadkowej, zmiany osoby prawnej i t. p.) — przedsiębiorca, który przejmuje gorzelnię, obowiązany jest przed przystąpieniem do wyrobu spirytusu uzyskać odpowiednie nowe zezwolenie.

Wspomniane wyżej zezwolenia dotychczas wydawane były przez Ministerstwo Skarbu. W celu uproszczenia procedury wydawania podobnych zezwoleń Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z zainteresowanemi Ministerstwami, upoważnia Izby (Urząd) do wydawania z powołaniem się na niniejsze zarządzenie zezwoleń na wyrób spirytusu w gorzelniach rolniczych, o ile wydanie takiego zezwolenia związane jest jedynie ze zmianą osoby przedsiębiorcy istniejącej gorzelni rolniczej.

Przy wydawaniu zezwoleń należy kierować się następującemi zasadami:

1) Upoważnienie niniejsze dotyczy jedynie pozytywnego załatwiania podań, o ile więc podanie zdaniem Izby (Urzędu) należałoby z jakichkolwiek względów załatwić odmownie, należy je kierować do decyzji Ministerstwa Skarbu.

2) Do decyzji Ministerstwa Skarbu należy kierować również wszystkie podania osób, przejmujących gorzelnie z rąk przedsiębiorców, którym uprawnienia do wyrobu spirytusu zostały cofnięte na podstawie postanowień art. 40 ust. 2.

3) Zezwolenia mogą być wydawane o ile:
a) w stosunku do osoby przejmującej gorzelnię nie zachodzą przeszkody z przepisów § 51;
b) do danej gorzelni nie mają zastosowania postanowienia art. 40 ust. 1;
c) gorzelnia w czasie załatwiania podania posiada charakter rolniczy, a w szczególności o ile w związku z przejściem w inne ręce gorzelnia nie utraciła warunków niezbędnych do zachowania tego charakteru (§§ 96 i 97);
d) urządzenia gorzelni odpowiadają obowiązującym przepisom;
e) przekazanie gorzelni nie spowoduje utraty względnie nie utrudni ściągnięcia należności podatkowych od osoby odstępującej gorzelnię.

4) Jeśli przedsiębiorcą gorzelni jest kilka osób, zezwolenie zawierać winno nazwiska wszystkich osób.

5) Udzielanie zezwoleń dzierżawcom lub gorzelniom spółkowym i spółdzielczym należy

w zasadzie uzależniać od złożenia zabezpieczenia przewidzianego w §§ 52 lub 53, przyczem jednak Ministerstwo Skarbu upoważnia Izby (Urząd) do zwalniania dzierżawców gorzelń rolniczych od obowiązku składania zabezpieczeń lecz tylko w drodze wyjątku i o ile ich stan majątkowy daje gwarancje ściągnięcia ew. przypadających Skarbowi Państwa należności we właściwym czasie.

6) O ile osoba, dla której wydaje się zezwolenie ma być przedsiębiorcą gorzelni tylko przez okres przejściowy (np. dzierżawca, opiekun i t. p.) — zezwolenie winno mieć charakter czasowy (np. zezwala się na wyrób spirytusu w okresie trwania dzierżawy i t. p.). Odpisy wydawanych zezwoleń Izby (Urząd) przesyłać będą D. P. M. S.

Niniejsze zarządzenie ważne jest aż do odwołania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

817.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 grudnia 1935 r.

L. D. VI. 13698/4/35

w sprawie inspekcji w dziale służby akcyzowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu nie otrzymuje z niektórych Izb Skarbowych odpisów sprawozdań Naczelników (Kierowników) Wydziałów IV-tych z dokonanych inspekcyj władz i organów działu służby akcyzowej, z czego należałoby wnosić, że inspekcje te w niektórych okręgach wogóle się nie odbywają.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu przypomina Izbom Skarbowym obowiązek, wynikający z postanowień § 36 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 613), lustrowania przez Naczelników (Kierowników) Wydziałów IV-tych urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych oraz organów kontroli skarbowej i poleca wydać w tym kierunku odpowiednie zarządzenie. Odpisy sprawozdań z odnośnych lustracyj należy w myśl okólnika z dnia 7 lutego 1935 r. L. D. VI. 1103/4/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 4, poz. 78) każdorazowo przedkładać Ministerstwu Skarbu do wiadomości.

Również w toku inspekcyj okręgów Izb Skarbowych przez inspektorów Ministerstwa Skarbu zostało stwierdzone, że lustracje Naczelników (Kierowników) Wydziałów IV-tych, inspektorów w Wydziałach IV-tych i Naczelników (Kierowników) urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych nie obejmują przeważnie władz i organów skarbowych oraz przedsiębiorstw akcyzowo - monopolowych, znajdujących się w siedzibie samej Izby względnie urzędu.

Ponieważ stan taki z uwagi na dobro służby jest niedopuszczalny, przeto poleca się wydać zarządzenie, aby w planach lustracyjnych odnośnych urzędników uwzględniane były w równej mierze miejscowe przedsiębiorstwa i agendy władz skarbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

818.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 grudnia 1935 r.

L. D. VI. 11578/3/35

w sprawie opodatkowania karmelu.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Wobec poruszonych wątpliwości Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu wyjaśnia na podstawie art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 170), że barwnik pod nazwą „karmel", sporządzony z cukru skrobiowego, nie podlega, jako taki, opodatkowaniu w myśl tejże ustawy.

Podlega natomiast podatkowi według tej ustawy używany do wyrobu karmelu cukier skrobiowy, bądź to jako surowiec pochodzący z własnej lub obcej wytwórni, bądź też jako produkt przejściowy przy przerobie mączki skrobiowej (ziemniaczanej) na karmel. W tym ostatnim przypadku cukier skrobiowy, otrzymywany jako produkt przejściowy, powinien być zważony i zapisany na przychód do przepisowej księgi, a do przerobu na karmel może być użyty dopiero po uiszczeniu przypadającego podatku spożywczego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

819.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 grudnia 1935 r.

L. D. V. 9995/4/35

w sprawie praktykantów-nauczycieli i uczniów szkół zawodowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z wprowadzeniem przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dla nauczycieli i uczniów szkół zawodowych, w okresie wakacyjnym, obowiązkowej praktyki w zakładach przemysłowych i handlowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż praktykantów tych nie należy brać pod uwagę przy kwalifikacji danego przedsiębiorstwa do właściwej kategorji świadectwa przemysłowego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie sprostowania błędów w Nr. Nr. 29, 31 i 34 z 1935 r. Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w Nr. Nr. 29, 31 i 34 z 1935 r. Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu należy dokonać następujących poprawek:

Nr. 29 str. 894 wiersz 33 od góry wydrukowano: „665 — L. D. IV. 27902/3/35 z dnia 17 października 1935 r. w sprawie alkoholomierzy....", winno być: „664 — L. D. VI. 10844/4/35 z dnia 12 października 1935 r. w sprawie alkoholomierzy....";

Nr. 31 str. 947 lewa szpalta wiersz 17 od góry, brzmiący: „a) miejsce i datę nadania towaru przy" — skreślić;

Nr. 34 str. 1051 prawa szpalta:

wiersz 14 od dołu zamiast słowa „niewejścia" winno być „niewejściu";

wiersz 4 od dołu, wydrukowano: „no odpowiadać zasadom, podanym w § ust. 2", winno być: „no odpowiadać zasadom, podanym w § 9 ust. 2";

Nr. 34 str. 1054 lewa szpalta wiersz 20 od góry, zamiast słowa „Unieważnienie" winno być „Upoważnienie".